

คำศัพท์ที่นำรัฐวงการเกษตร

PHI หรือ Pre Harvest Interval

คือ ระยะเวลาตั้งแต่ฉีดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชครั้งสุดท้ายจนถึงวันเก็บเกี่ยว หรือระยะหยุดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชก่อนเก็บเกี่ยว เนื่องจากสารเคมีบางชนิดมีคุณสมบัติความคงทนสูง มีการตกค้างอยู่ในพืชได้นานหลังจากทำการฉีดพ่นสารเคมี ถ้ามีปริมาณสารเคมีตกค้างเกินค่าความปลอดภัย อาจทำให้เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคได้ ดังนั้นเกษตรกรไม่ควรฉีดพ่นสารเคมีในระยะเวลาที่ใกล้เก็บเกี่ยว ถ้าจำเป็นต้องพ่นสารเคมีควรเลือกใช้สารเคมีที่สลายตัวได้เร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทสารเคมีที่ใช้ และชนิดของพืช ยกตัวอย่างเช่น ควรหยุดพ่นสารคาร์บาริล ครั้งสุดท้ายก่อนเก็บเกี่ยวพริกเป็นเวลา 14 วัน (PHI = 14 วัน) ดังนั้น สิ่งที่เกษตรกรควรปฏิบัติคือทำตามคำแนะนำบนฉลากเกี่ยวกับระยะเวลาระหว่างฉีดพ่นสารเคมีครั้งสุดท้ายก่อนการเก็บเกี่ยว และอย่าทำการเก็บเกี่ยวพืชภายในระยะเวลาที่แนะนำ โดยให้วันตามที่ระบุไว้บนฉลาก

มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

The Application of Sanitary and Phytosanitary Measures :

SPS

↑ TOP

- เป็นมาตรการที่ใช้ในการจำกัดการนำเข้าสินค้าเกษตรเพื่อปกป้องและคุ้มครองชีวิต และสุขภาพของมนุษย์ พืช สัตว์ภายในประเทศของตนเอง ในด้านที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในการบริโภค หรือเสี่ยงต่อโรคที่เกิดจาก สิ่งมีชีวิตที่ติดมากับพืช สัตว์และผลิตภัณฑ์รวมทั้งสารเจือปนในอาหาร สารพิษหรือจุลินทรีย์ที่เป็นพาหะของโรค ทั้งนี้การกำหนดระดับความปลอดภัยและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้านำเข้า จะต้องสอดคล้อง กับมาตรฐาน ระหว่างประเทศและตั้งอยู่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เชื่อถือได้

- เป็นมาตรการที่ครอบคลุมทั้งในด้านกฎหมาย กฎข้อบังคับ ข้อกำหนดและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับ หลักเกณฑ์คุณภาพของผลิตภัณฑ์ขั้นตอนและวิธีการผลิต การตรวจสอบวิเคราะห์ การพิจารณาอนุมัติ ออกใบรับรองการกักกันต่างๆ โดยมาตรการที่ออกมาต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ในการ ตรวจวิเคราะห์และการประเมินข้อมูลที่ถูกต้องทางวิทยาศาสตร์

- เป็นมาตรการที่แต่ละประเทศกำหนดขึ้นแต่ต้องให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่าง ประเทศ เช่น Codex, OIE , IPPC โดยมีหลักเกณฑ์สำคัญ 4 ประการ คือ

1. หลักมาตรฐานสากล (Priority of International Standards) สมาชิกสามารถใช้มาตรการสุขอนามัยตามหลักสากลหรือกำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้อง กับมาตรฐานสากล ทั้งนี้ต้องสะดวกต่อการนำมาใช้และเป็นที่ยอมรับได้โดยที่สามารถกำหนดค่า ให้สูงกว่ามาตรฐานสากลได้ หาก มีข้อพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์มาสนับสนุน

2. หลักความเท่าเทียมกัน (Concept of Equivalence) สมาชิกแต่ละประเทศสามารถใช้

มาตรการสุขอนามัยที่แตกต่างกันในการคุ้มครองความปลอดภัย ให้กับผู้บริโภค ของตนเองแต่ทั้งนี้ สมาชิกต้องยินยอมนำเข้าสินค้าจากประเทศอื่นหากประเทศดังกล่าว สามารถแสดงให้เห็นว่า มาตรฐานการสุขอนามัยที่ถือปฏิบัติอยู่นั้นให้ความปลอดภัยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ ความปลอดภัย ที่ประเทศผู้นำเข้า กำหนดและประเทศผู้นำเข้าสามารถตรวจสอบขั้นตอนการผลิตได้หากมีการร้องขอ

3. หลักการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) สมาชิกต้องมั่นใจต่อมาตรการสุขอนามัยที่นำมาใช้ว่ามีวิธีการประเมินความเสี่ยงที่ชัดเจน และเหมาะสมกับ การดำรงชีวิตของมนุษย์ พีช สัตว์

4. หลักความโปร่งใส (Transparency) สมาชิกต้องใช้มาตรการสุขอนามัยอย่างโปร่งใส โดยต้องนำมาตรฐานสากลมาใช้ และในกรณีที่น่ามาตรการ ที่มีใช้สากลมาใช้ประเทศผู้ออก มาตรการนั้นต้องส่งระเบียบ กฎเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติให้สมาชิกอื่นๆ ได้ทราบ และแสดง ข้อคิดเห็นล่วงหน้าก่อนมีผลบังคับใช้ นอกจากนี้ต้องมีคำชี้แจงวัตถุประสงค์และเหตุผลที่ต้องใช้ มาตรการดังกล่าว ยกเว้นแต่กรณีฉุกเฉิน เช่น ป้องกันการระบาดของเชื้อโรคหรือแมลง

การรับรองระบบการวิเคราะห์อันตราย และจุดวิกฤตที่ต้อง ควบคุมในการผลิต

อาหาร [↑ TOP](#)

Hazard Analysis and Critical Control Point (HACCP)

คือ ระบบการจัดการคุณภาพด้านความปลอดภัย ซึ่งใช้ในการควบคุมกระบวนการผลิตให้ได้อาหาร ที่ปราศจากอันตรายจากเชื้อจุลินทรีย์ สารเคมี และสิ่งแปลกปลอมต่างๆ ครอบคลุมตั้งแต่วัตถุดิบ เครื่องปรุง การผลิต การเก็บรักษา การส่งมอบ และการใช้ผลิตภัณฑ์ HACCP จัดเป็น มาตรฐานสากลในอุตสาหกรรมอาหารที่ได้รับการยอมรับ อย่างแพร่หลายทั้งจากผู้ผลิตและ ผู้บริโภคในปัจจุบัน

ขั้นตอนสู่ระบบ HACCP

มุ่งเน้นให้องค์กรมีการกำหนดมาตรการควบคุม ดูแลกระบวนการผลิต เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาที่ มีผลกระทบ ต่อความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์

ศึกษามาตรฐาน ระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤต ที่ต้องควบคุมในการผลิตอาหาร และ คำแนะนำในการนำไปใช้ของ CODEX ตาม มอก.7000-2540 Annex to CAC/RCP(1969) Rev.3(1977) หรือประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือมาตรฐานระบบ HACCP ของประเทศคู่ค้า

ประชุมฝ่ายบริหาร เพื่อขอการสนับสนุนในการจัดทำ ระบบ HACCP จัดตั้งทีมงานจัดทำระบบ และควบคุมดูแล ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

เลือกผลิตภัณฑ์ที่จะนำมาจัดทำระบบ HACCP จัดทำรายละเอียดและวิธีการปฏิบัติตาม

หลักการระบบ HACCP ตรวจสอบแผน HACCP ที่จัดทำขึ้นก่อนนำไปปฏิบัติ และลงมือปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดและตรวจสอบแล้ว

ทำการทวนสอบระบบ เพื่อตรวจสอบว่าระบบเป็นไปตามแผน และข้อกำหนดตามมาตรฐาน โดยได้มีการปฏิบัติ และรักษาระบบอย่างเหมาะสม แก้ไขข้อบกพร่องที่มาจากการตรวจติดตามภายใน และปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
ติดต่อหน่วยงานที่ให้การรับรอง และยื่นคำขอ

Good Manufacturing Practice (GMP)

[↑ TOP](#)

คือ การจัดการด้านสุขลักษณะของบุคคลและสิ่งแวดล้อมของที่ทำกรผลิตรวมถึงสถานที่ วิธีการผลิต เครื่องมือที่ใช้ในการผลิต ทำให้ขั้นตอนการผลิตอาหารมีความปลอดภัยสำหรับผู้บริโภคมากขึ้น โดยเป็นโปรแกรมพื้นฐาน ที่สำคัญของการจัดทำระบบ HACCP

GMP แบ่งเป็น

ส่วนของโครงสร้างอาคาร สถานที่การผลิต รวมถึงเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการผลิต ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากนับเป็นหัวใจของการจัดทำระบบให้ประสบผลสำเร็จ

ส่วนของการควบคุมกระบวนการผลิต และจัดทำระบบการปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับส่วนโครงสร้างอาคารการผลิต

ส่วนการทำความสะอาดทั้งเครื่องมืออุปกรณ์การผลิตและบุคคล ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการควบคุมการปนเปื้อน ผู้กระบวนการผลิตอาหาร เช่น การใช้น้ำยาฆ่าเชื้อ สวมถุงมือ หมวกคลุมผม หรือชุดกันเปื้อน ตลอดจนมีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และจิตสำนึก ในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชนิดของอันตรายและสาเหตุการปนเปื้อนในอาหาร

1. ด้านกายภาพ (Biological Hazard)

ได้แก่ เศษวัสดุต่างๆ เช่น เศษไม้ เศษแก้ว เศษผลผลิต ซึ่งมาจากวัตถุดิบ เครื่องมือ ตกกลงสู่อาหาร

2. ด้านเคมี (Chemical Hazard)

ได้แก่ สารเคมีต่างๆ เช่น สารกำจัดแมลง น้ำยาทำความสะอาด สารเคมีฆ่าเชื้อ สารพิษซึ่งอาจเกิดจากขบวนการทางเคมี เช่น สารพิษ อะฟลาท็อกซิน (Aflatoxin) จากเชื้อราในถั่วลิสง รวมถึงสารเคมีที่เติมลงในอาหารในปริมาณที่มากเกินไปกว่ากฎหมายกำหนด

3. ด้านชีวภาพ (Biological Hazard) ได้แก่ เชื้อจุลินทรีย์ต่างๆ เช่น แบคทีเรีย ไวรัส และเชื้อรา ซึ่งมาจากการปนเปื้อนในวัตถุดิบหรือเครื่องมือที่ไม่สะอาด และการควบคุมการผลิตที่ไม่ดีพอ รวมไปถึงการปนเปื้อนระหว่างการขนส่งหรือการปฏิบัติงานของผู้ผลิตที่ไม่ถูกสุขลักษณะ

องค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO)

[↑ TOP](#)

ได้จัดตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อ 1 มกราคม พ.ศ. 2538

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวที เจรจาดอุปสรรคและข้อกีดกันทางการค้าและ ได้มีกฎระเบียบ การค้าระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุน ให้การค้าระหว่างประเทศมีเสรีมากยิ่งขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐาน ของการแข่งขันที่เป็นธรรม

WTO มีหลักการที่สำคัญคือ กำหนดให้มีการใช้มาตรการทางการค้าระหว่างประเทศ โดยไม่ เสี่ยงปฏิบัติให้มีการค้าอย่างเสรีมากที่สุด การกำหนดและบังคับใช้มาตรการทางการค้า ต้องมีความ โปร่งใสให้การคุ้มครองผู้ผลิตในประเทศด้วยภาษีศุลกากรเท่านั้น สนับสนุนให้มีการแข่งขันทาง การค้าอย่างยุติธรรม และให้สิทธิพิเศษกับประเทศกำลังพัฒนา

WTO มีพัฒนาการมาจากข้อตกลงว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าหรือแอกต์ (General Agreement on Tariffs and Trade : GATT) โดยมีองค์กรสูงสุดในการ ตัดสินใจคือระดับรัฐมนตรี (Ministerial Conference) ซึ่งกำหนดให้มีการประชุมทุก ๆ 2 ปี

การประชุมครั้งแรกมีขึ้นที่ประเทศสิงคโปร์ ระหว่างวันที่ 9-13 ธันวาคม 2539 ครั้งที่ 2 มีขึ้น ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ระหว่างวันที่ 18-20 พฤษภาคม 2541 ครั้งที่ 3 มีขึ้น ณ เมืองซีแอตเติล ประเทศสหรัฐอเมริกา วันที่ 30 พฤศจิกายน 2542 ครั้งที่ 4 มีขึ้น ณ กรุงโต ฮา ประเทศการ์ตา ระหว่างวันที่ 9 -13 พฤศจิกายน 2544 ครั้งที่ 5 มีขึ้น ณ เมืองแคนคูน ประเทศเม็กซิโก ระหว่างวันที่ 10-14 กันยายน 2546 และครั้งที่ 6 ณ ฮองกง ระหว่างวันที่ 13-18 ธันวาคม 2548

150 ประเทศ (ประเทศสมาชิกลำดับที่ 150 คือ ตองกาซึ่งจะเสร็จสิ้นการดำเนินกระบวนการ ภายในเพื่อเป็นสมาชิกอย่างเป็นทางการในเดือนสิงหาคม 2549) โดยไทยเป็นสมาชิกลำดับที่ 59 และมีสถานะเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้ง นอกจากนี้ยังมีประเทศ ซึ่งอยู่ระหว่างกระบวนการเข้าเป็น สมาชิก เช่น รัสเซีย เวียดนาม และลาว เป็นต้น

FTA

[↑ TOP](#)

Free Trade Area เขตการค้าเสรี หรือ Free Trade Agreement ความตกลงเขต การค้าเสรี

เป็นความตกลงระหว่างประเทศซึ่งอาจเป็น 2 ประเทศหรือมากกว่า 2 ประเทศที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อลดภาษีศุลกากรการค้าระหว่างประเทศคู่สัญญาให้เหลือน้อยที่สุด หรือเป็นร้อยละศูนย์ โดยที่ อัตราภาษีต่อประเทศนอกกลุ่มนั้นยังเป็นอัตราปกติที่สุดกว่า

FTA เป็นเครื่องมือทางการค้าที่ประเทศต่างๆ นำมาใช้ขยายโอกาสในการค้าสร้างพันธมิตรทาง เศรษฐกิจ พร้อมกับเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านราคาให้กับสินค้าตน เพราะสินค้าที่ผลิตใน

FTA จะถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าในอัตราที่ต่ำกว่าสินค้าที่ผลิตในประเทศอื่นๆ ที่มีใช้สมาชิก

FTA จึงทำให้สินค้าที่ผลิตภายในกลุ่มได้เปรียบในด้านราคากว่าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่ม

ทั้งนี้ ประเทคู่สัญญา FTA สามารถเจรจาได้ว่าแต่ละประเทศจะลดภาษีให้แก่กันในด้านสินค้าใดบ้าง จะลดอย่างไร และใช้ระยะเวลาในการลดภาษียาวนานเท่าใด

FTA เป็นเครื่องมือทางการค้าที่ประเทศต่างๆ นำมาใช้ขยายโอกาสในการค้าสร้างพันธมิตรทางเศรษฐกิจ พร้อมกับเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านราคาให้กับสินค้าตน เพราะสินค้าที่ผลิตใน FTA จะถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าในอัตราที่ต่ำกว่าสินค้าที่ผลิตในประเทศอื่นๆ ที่มีใช้สมาชิก FTA จึงทำให้สินค้าที่ผลิตภายในกลุ่มได้เปรียบในด้านราคากว่าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่ม

ทั้งนี้ ประเทคู่สัญญา FTA สามารถเจรจาได้ว่าแต่ละประเทศจะลดภาษีให้แก่กันในด้านสินค้าใดบ้าง จะลดอย่างไร และใช้ระยะเวลาในการลดภาษียาวนานเท่าใด

ปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดทำเขตการค้าเสรีกับ 8 ประเทศ 2 กลุ่ม

FTA อาเซียน-จีน หรือที่เรียกว่า FTA ไทย-จีน

- FTA ระหว่างอาเซียน-จีน อยู่ภายใต้ข้อตกลง Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation ที่เกิดขึ้นระหว่างการประชุม ASEAN-China Summit เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2545 ณ ประเทศกัมพูชา

- การลดภาษีสินค้าภายใต้ Early Harvest Programme

- o ได้แก่ สัตว์ที่มีชีวิต เนื้อสัตว์ ปลาและอาหารทะเล นม และผลิตภัณฑ์จากพืชและสัตว์ ผักและผลไม้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547 และภาษีจะลดลงเหลือ ร้อยละ ศูนย์ ภายในปี 2549

- นอกจากนี้จีนยังได้เสนอให้มีการตกลงกลุ่มย่อยระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน (Bilateral Agreement) เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2546 ณ กรุงปักกิ่ง

- o โดยได้มีการลงนามเร่งการลดภาษีสินค้า ผักและผลไม้ ทุกรายการตามพิกัดศุลกากรที่ 07-08 รวมทั้งสิ้น 116 รายการให้เหลือ ร้อยละ ศูนย์

โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นไป

FTA ไทย-ญี่ปุ่น

- เป็นส่วนหนึ่งของการตกลงการเจรจาหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (Japan-Thailand Economic Partnership.JTEP) โดยไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเจรจา JTEPA อย่างเป็นทางการ ครั้งที่ 1 ที่ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 16-17 กุมภาพันธ์ 2547

- ในการประชุมที่จังหวัดนครราชสีมา ปี 2548 ญี่ปุ่นยังเสนอเปิดตลาดสินค้าเกษตรให้ไทยเพิ่มขึ้น เช่น ถั่วเหลือง, สับปะรดและกากน้ำตาล รวมทั้งเสนอเปิดเสรีการค้าบริการที่ไทยสนใจ เช่น การให้บริการ ดูแลผู้สูงอายุ บริการ โรงแรม และ ร้านอาหาร

- มีการประชุมในระดับรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 ก.ค. – 1 ส.ค. 2548 ในครั้งนี้ได้ข้อสรุปด้านสินค้าเกษตรคือ ญี่ปุ่น ลด/เลิก ภาษีให้ไทย ในสินค้าอาทิเช่น ไข่ปรุงสุก ไข่สดแช่เย็น เนื้อปลากระป๋อง ปู หอย ผักสดแช่เย็น ถั่วเหลือง ถั่วดำ แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูป ทูเรียน มะละกอ มะม่วง มังคุด เป็นต้น

FTA ไทย-ออสเตรเลีย

- มีการลงนามอย่างเป็นทางการเมื่อ วันที่ 5 กรกฎาคม 2547
- ออสเตรเลียลดภาษีสินค้าประเภทที่ตกลงให้นำเข้าเป็น ร้อยละ ศูนย์ ทันที ณ วันแรกที่ความตกลงมีผลใช้บังคับ
- สำหรับสินค้าเกษตรรวมถึงผักและผลไม้สดแทบทุกประเภท ออสเตรเลียลดภาษีเหลือร้อยละ ศูนย์ ทุกรายการทันที ณ วันแรกที่มีการเจรจา มีผลบังคับใช้ ยกเว้น ปลาทูน่า ปลาโบนิโต ปลาสคิป แจ็ค

ทำไมไทยต้องทำ FTA ?

การที่ไทยต้องทำ FTA นั้นมาจากหลากหลายสาเหตุ ได้แก่

- ประเทศคู่ค้าที่สำคัญหรือตลาดดั้งเดิมของไทย เช่น สหรัฐฯ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป ต่างทำ FTA
- การค้าระหว่างประเทศ มีผลมากต่อระบบเศรษฐกิจไทย เพราะคิดเป็นร้อยละ 56.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ปี 2546)
- ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในสถานการณ์การค้าโลก ที่แข่งขันกันรุนแรงและรวดเร็วมากขึ้น เช่น ไทยเสียเปรียบการค้าเพราะเสียสิทธิทางภาษี GSP ที่เคยได้ ในขณะที่แอฟริกาและอเมริกาใต้ยังได้อยู่ เป็นต้น

ไทยได้อะไรจาก FTA ?

- สามารถขยายการค้าสู่ตลาดใหญ่ เช่น จีน (1,300 ล้านคน) อินเดีย (1,000 ล้านคน)
- เปิดประตูไปสู่ภูมิภาคอื่นๆ แทนตลาดเดิมที่เริ่มอิ่มตัว เช่น ตะวันออกกลาง — บาร์เรน อเมริกาใต้ — เปรู
- ยกระดับความสามารถการแข่งขันทางการผลิตของไทย เช่น ลดต้นทุนการผลิต จากการนำเข้าวัตถุดิบที่ถูกกลงและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการผลิต
- ได้ผลประโยชน์กับกลุ่มต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจ ทั้งผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า และผู้บริโภค แต่ในขณะเดียวกันจะมีผลเสียต่อบางกลุ่ม เช่น ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเกิดใหม่ ผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพการผลิตและแข่งขันกับต่างประเทศในระดับต่ำ ซึ่งต้องการการปกป้องและมาตรการรองรับจากรัฐบาล
- นักลงทุนมีความเชื่อมั่นมากขึ้น ทำให้เข้ามาลงทุนกันมากขึ้น
- สร้างพันธมิตรที่จะเกื้อกูลกันทางเศรษฐกิจ ช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองของไทยในเวทีโลก

ไทยต้องเตรียมความพร้อมอย่างไรเพื่อรองรับ FTA ?

ประเทศไทยจำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันต่างๆ ในประเทศให้เข้มแข็ง เพื่อรองรับการแข่งขันที่รวดเร็วและรุนแรงขึ้น เช่น

- ปรับปรุงระบบและลดขั้นตอนการให้บริการของภาครัฐ
- มีระบบควบคุม มีระบบเตือนภัย

- ปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- มีมาตรการส่งเสริมการลงทุนของไทยในต่างประเทศ
- สร้างกลไกประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

ความตกลง FTA ที่เกี่ยวกับการเกษตร

การเปิดตลาด

- ลดภาษีลงเหลือ 0% ภายในเวลาที่ตกลงกัน
- มาตรฐานด้านสุขอนามัย (SPS) มาตรฐานสินค้า
- การลดการอุดหนุน

วิธีการลดภาษี : แบ่งสินค้าออกเป็น 3-4 กลุ่ม

- สินค้าลดภาษีกลุ่มแรก
- สินค้าลดปกติ (Normal Track) / สินค้าที่ต้องเจรจาแลกเปลี่ยน
- สินค้าอ่อนไหว (Sensitive Track) ใช้เวลาในการปรับตัวนาน มีโควตาภาษี
- สินค้าที่อ่อนไหวมาก มีมาตรการปกป้องพิเศษ ใช้เวลาปรับตัวนานมาก

มาตรการปกป้อง (Safeguards)

สินค้าเกษตรไม่อ่อนไหว

- มีมาตรการปกป้อง (Bilateral Safeguards) เพื่อบรรเทาความเสียหายโดยขึ้นภาษีนำเข้าได้ แต่ต้องพิสูจน์ความเสียหาย

สินค้าเกษตรอ่อนไหว

- มีมาตรการปกป้องพิเศษ (Special Safeguards) โดยขึ้นภาษีนำเข้าได้ หากมีการนำเข้ามากเกินไปที่กำหนดในแต่ละปี

ที่มา :

1. หนังสือผลิใบ ปี 8 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนพฤศจิกายน 2548
2. วารสารสมาคมอารักขาพืชไทย
3. บทความของอาจารย์นิพนธ์, ศูนย์วิจัยคณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

โครงการ Q Shop หรือ โครงการร้านจำหน่ายสารเคมีทางการเกษตรที่มี

คุณภาพ

↑ TOP

ร้านจำหน่ายสารเคมีทางการเกษตรที่มีคุณภาพของกรมวิชาการเกษตร (Q Shop)

ขณะนี้กรมวิชาการเกษตรได้ดำเนินการคุ้มครองร้านค้าที่มีคุณภาพจนได้รับเครื่องหมาย

สัญลักษณ์ Q ไปแล้ว 212 ร้านค้า

- ในปี 2548 32 ร้านค้า

- ในปี 2549 115 ร้านค้า
- ในปี 2550 65 ร้านค้า

โครงการร้านค้าสีเขียว

เป็นโครงการที่ก่อกำเนิดโดย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ร่วมกับโครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตอาหารปลอดภัยตามระบบเกษตรดีที่เหมาะสม (GAP) ภายใต้ยุทธศาสตร์จังหวัดภาคกลางตะวันตก พ.ศ. 2547 โดยมี รศ.ดร.วิชัย ก่อประดิษฐ์สกุล ประธานโครงการฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มร้านค้าสารเคมีเกษตรสามารถสนับสนุนในด้านวิชาการ ความรู้ และความปลอดภัย ในเรื่องของการใช้สารเคมีให้แก่เกษตรกร รวมไปถึงการจัดจำหน่ายสารเคมีที่มีคุณภาพ จดทะเบียนถูกต้องกับทางราชการ โครงการนี้จึงเป็นการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการฯ โดยมีการเข้าตรวจประเมินและรับรองร้านค้าสารเคมีทางการเกษตรที่เข้าร่วมโครงการฯ ใน 4 จังหวัด ภาคกลางตะวันตก ได้แก่ นครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี และ สุพรรณบุรี โดยมีคณะกรรมการจากตัวแทนภาครัฐและเอกชน อาทิ สมาคมอารักขาพืชไทย กรมวิชาการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน และวิทยาเขตบางเขน เป็นผู้ตรวจประเมินและรับรองตามกฎเกณฑ์ข้อกำหนดของกลุ่มเครือข่าย GAP ภาคตะวันตก โดยเริ่มตั้งแต่ เดือนสิงหาคม 2547 เป็นต้นไป ร้านค้าที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์กำหนดจะได้รับประกาศนียบัตรจากผู้ว่าราชการจังหวัดของแต่ละจังหวัด นอกจากนั้นกลุ่มเครือข่ายฯ ยังมีการนำภาพถ่ายของร้านค้า สถานที่ตั้ง ลงใน Website เพื่อให้ เกษตรกรที่ต้องการสารเคมีที่ถูกต้อง และปลอดภัยตรงตามคุณภาพจะได้จัดหาไปใช้ได้สะดวกขึ้น